

ບົດລາຍງານສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖືສາສະໜາສາກົນໃນລາວ 2017

ສະຫຼຸບຫຍໍ້

ລັດຖະທຳມະນູນອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊາຊົນມີ "ສິດ ແລະ ສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖື ຫຼືບໍ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາ." ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການວ່າມີ 4 ກຸ່ມສາສະໜາຄື: ສາສະໜາພຸດ, ຄຣິດສຕຽນ, ອິດສລາມ ແລະ ບາຮາຍ - ໂດຍທົ່ວໄປຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆເຂົ້າຮ່ວມກັບໜຶ່ງໃນສີ່ກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອສາມາດເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປົກປ້ອງເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາອອກໃນປີ 2016 ມີຈຸດປະສົງກຳນົດລະບຽບການປະຕິບັດທາງສາສະໜາໃຫ້ຈະແຈ້ງ ໄດ້ເພີ່ມບັນດາຂໍ້ກຳນົດຂອງການຂຶ້ນທະບຽນກັບບັນດາກຸ່ມພຸດທະສາສະໜາ ເຊິ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນການພິຈາລະນາເປັນພິເສດ ແລະ ກຳນົດບົດບາດຂອງລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕັດສິນສຸດທ້າຍຂອງກົດຈະກຳທາງສາສະໜາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ລັດຖະບານໄດ້ສ້າງສໍາເລັດຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳລັດຮ່ວມກັບບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຕົ້ນປີ ແລະ ສືບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ທຸກແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ພາຍໃຕ້ຄຳລັດນີ້, ກຸ່ມສາສະໜາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜຶ່ງໃນ 4 ກຸ່ມທີ່ຖືກຮັບຮູ້ຈາກລັດຖະບານແລ້ວຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນກັບກະຊວງພາຍໃນ (MOHA). ອີງຕາມຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ, ສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖືສາສະໜາມັກຈະມີໜ້ອຍໃນເຂດຊົນນະບົດ. ອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ (NGO) ກ່າວວ່າ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບບັນດາກຸ່ມສາສະໜາໃນກຸ່ມຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ, ໂດຍສະເພາະກຸ່ມສາດສະໜາໂປຼແຕັສຕັ້ງ (Protestant), ຍັງຄົງມີຈຳກັດຢູ່ໃນຂົງເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກໃດໜຶ່ງ. ບົດລາຍງານຍັງສືບຕໍ່ໃຫ້ຮູ້ວ່າອຳນາດການປົກຄອງ, ໂດຍສະເພາະໃນກຸ່ມບ້ານທີ່ທ່າງໄກ, ໄດ້ກັກຕົວ, ຈັບກຸມ, ຄຸມຂັງ ແລະ ຂັບໄລ່ຜູ້ເຊື່ອຖືສາສະໜາທີ່ເປັນຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ເປັນຕົ້ນຊາວຄຣິດສຕຽນ. ຕົວຢ່າງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນເມືອງໃນແຂວງຫົວພັນ ຂັບໄລ່ຊາວມົ້ງຈຳນວນ 26 ຄົນ ອອກຈາກບ້ານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບໄປບ້ານຂອງພວກເຂົາໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາປະຖິ້ມສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ. ມີບົດລາຍງານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັບກຸມຄົນທີ່ປ່ຽນແປງສາສະໜາ ໄປເປັນຄຣິດສຕຽນໃໝ່ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກັກຂັງ ຫຼື ການກັກເອກສານທີ່ຈຳເປັນຂອງຊາວຄຣິດສຕຽນ ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ. ບັນດາກຸ່ມຄຣິດສຕຽນຍັງໄດ້ລາຍງານກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆທີ່ແກ່ຍາວມາເປັນເວລາດົນນານໃນການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ກໍ່ສ້າງໂບດໃນບາງພື້ນທີ່. ພວກເຂົາໄດ້ລາຍງານວ່າ, ຊາວຄຣິດສຕຽນ ທີ່ຊຸມນຸມຢູ່ເຮືອນ ແລະ ສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນເພື່ອຈຸດປະສົງທາງສາສະໜາ ໃນບາງກໍລະນີແມ່ນຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ຂົ່ມຂູ່.

ອີງຕາມແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ກຸ່ມສາສະໜາ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງຍັງສືບຕໍ່ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດລະຫວ່າງສາສະໜາຜີ ແລະ ຊຸມຊົນຄຣິດສຕຽນທີ່ຂະຫຍາຍໂຕ. ໃນບາງກໍລະນີມີລາຍງານວ່າ ຜູ້ນັບຖືສາດສະໜາຜີເຂົ້າໄປແຊກແຊງການຝັງສິບຂອງຊາວຄຣິດສຕຽນ ແລະ ການປ່ຽນໃຈເຫຼືອມໃສຂອງຄົນໜຸ່ມກັບສາດສະໜາຄຣິດສຕຽນ ຫຼືການປະຕິເສດຜູ້ນັບຖືສາດສະໜາໂປຼແຕັສຕັ້ງບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດທາງສາສະໜາທ່ອງຖິ່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄຣິດສຕຽນບາງຄັ້ງກໍຍັງສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມຂັດແຍ່ງ.

ບົດລາຍງານສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖືສາສະໜາສາກົນໃນລາວ 2017

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດແຫ່ງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ສຳນັກປະຊາທິປະໄຕ, ສິດທິມະນຸດ ແລະ ແຮງງານ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດອາເມລິກາ ຍົກປະເດັນດ້ານສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອສາສະໜາ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຮ່ວມກັບ ລັດຖະບານເພື່ອສືບຕໍ່ປົກສາຫາລືຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ສົ່ງເສີມການແກ້ໄຂບັນຫາຂັດແຍ່ງ, ລວມທັງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດດໍາລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີສະບັບປີ 2016. ສະຖານທູດດໍາເນີນການຕິດຕໍ່ພົວພັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິກັບເຈົ້າໜ້າ ທີ່ຂອງ MOHA ແລະ ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ (LFNC) ຊຶ່ງເປັນອົງການມະຫາຊົນຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດຍັງພົວພັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິກັບຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາ ແລະ ຄະຣາວາດ (laypersons) ຈາກ ຫຼາຍໆນິກາຍ ແລະ ສາສະໜາເພື່ອເຂົ້າໃຈບັນຫາທີ່ພວກເຂົາປະເຊີນໃນການປະຕິບັດສາສະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພາກທີ I. ການສຶກສາດ້ານປະຊາກອນທາງດ້ານສາສະໜາ

ລັດຖະບານສະຫະລັດປະເມີນພົນລະເມືອງທັງໝົດ 7,1 ລ້ານຄົນ (ກໍລະກົດ 2017). ອີງຕາມການສໍາຫຼວດພົນລະເມືອງ ແຫ່ງຊາດປີ 2015, ປະຊາກອນ 64,7% ແມ່ນຊາວພຸດ, ຄຣິດສຕຽນ 1,7%, 31,4% ບໍ່ມີສາສະໜາ ແລະ ສ່ວນທີ່ ໜຶ່ອ 2,1% ຖືວ່າເປັນສາສະໜາອື່ນ ຫຼື ບໍ່ມີສາສະໜາ. ພຸດທະສາສະໜາແມ່ນສາສະໜາທີ່ເຊື່ອຖືກັນແຜ່ຫຼາຍຂອງ ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ຫຼື "ລາວລຸ່ມ" ຂອງລາວ, ເຊິ່ງປະກອບມີ 53,2% ຂອງປະຊາກອນໂດຍທົ່ວໄປ. ອີງຕາມ LFNC ແລະ MOHA, ສ່ວນທີ່ເໝາະສົມຂອງປະຊາກອນປະກອບມີຢ່າງໜ້ອຍ 48 ກຸ່ມຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນລັດທິ ບູຊາຜີ ແລະ ການບູຊາບັນພະບູລຸດ. ການນັບຖືຜີແມ່ນຈຸດເດັ່ນໃນກຸ່ມຄົນເຊື້ອຊາດຈີນ - ໄທ, ເຊັ່ນ: ໄທດໍາ ແລະ ໄທ ແດງ, ແລະ ກຸ່ມ ມອນ-ຂະແມ ແລະ ເບີໂມ-ຕິເບດ. ໃນບັນດາຄົນລາວລຸ່ມ, ມີຄວາມເຊື່ອຖືທາງວິນຍານຂອງບັນພະບູ ລຸດ ໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໃນການປະຕິບັດພຸດທະສາສະໜາ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ. ຊາວໂລມັນກາໂຕລິກ, ຊາວ ໂປຼແຕັສຕັ້ງ, ຊາວມຸດສະລິມ, ຊາວບາຮາຍ, ຊາວສາສະໜາພຸດມາຫາຍານ ແລະ ສາວິກລັດທິຂົງຈີ້ ລວມທັງໝົດ ປະກອບມີໜ້ອຍກວ່າ 3% ຂອງປະຊາກອນ.

ພາກ II. ສະຖານະພາບການເຄົາລົບຂອງລັດຖະບານຕໍ່ສິດເສລີພາບການເຊື່ອຖືທາງສາສະໜາ

ຂອບນິຕິກຳ

ລັດຖະທຳມະນູນໃຫ້ສິດ ແລະ ສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖື ຫຼື ບໍ່ເຊື່ອສາສະໜາໃດໜຶ່ງ ແລະ ກຳນົດວ່າ ປະຊາຊົນ ມີ ຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍໂດຍບໍ່ວ່າພວກເຂົາມີຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ແມ່ນກຸ່ມຊົນເຜົ່າໃດ. ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮູ້ຢ່າງ ເປັນທາງການວ່າມີ 4 ກຸ່ມຂອງກຸ່ມສາສະໜາ - ພຸດທະສາສະໜາ, ຄຣິດສຕຽນ, ອິດສລາມ ແລະ ບາຮາຍ. ໂດຍທົ່ວໄປ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆເຂົ້າຮ່ວມກັບໜຶ່ງໃນສີ່ກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອສາມາດເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ລັດຖະທຳມະນູນຍັງກຳນົດອີກວ່າ ລັດຖະບານນັບຖື ແລະ ປົກປ້ອງທຸກໆກົດຈະກຳທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງພະ ພຸດທະສາສະໜາ ແລະ ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາອື່ນໆ ແລະ "ສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນພະສິງ ແລະ ນັກບວດໃໝ່ ແລະ ບາດຫຼວງຂອງສາສະໜາອື່ນໆ ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ປະເທດ ແລະ ປະຊາຊົນ." ຫ້າມການກະທຳໃດໆ ທີ່ສ້າງຄວາມແຕກແຍກລະຫວ່າງກຸ່ມສາສະໜາ ແລະ ກຸ່ມຄົນ.

ດຳລັດປີ 2016 ມີຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກົດລະບຽບຕ່າງໆ ສຳລັບການປະຕິບັດທາງສາສະໜາໄດ້ຂະຫຍາຍຂໍ້ກຳນົດ ການຂຶ້ນທະບຽນ ກັບບັນດາກຸ່ມພຸດທະສາສະໜາ ເຊິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກຳນົດພາລະບົດບາດ ຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນສຸດທ້າຍຂອງກົດຈະກຳທາງສາສະໜາທີ່ອະນຸຍາດ. ລະບຽບການດັ່ງກ່າວຍັງກຳນົດ ລະບຽບການຕ່າງໆດ້ານການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ລັດຖະບານໄດ້ປະຕິບັດ ແລະ ສົ່ງຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບລະບຽບການ ໃນນະຄອນຫຼວງ ແລະ ແຂວງໃນປີນີ້. ລັດຖະທຳມະນູນຢືນຢັນບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ກ່ຽວກັບການ ປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ຕ້ອງຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດໂດຍການສົ່ງເສີມການພັດທະນາ, ການສຶກສາ ແລະ ແນະນຳຜູ້ເຊື່ອຖືໃຫ້ເປັນພົນລະເມືອງທີ່ດີ. ຈຸດປະສົງຂອງລະບຽບການແມ່ນເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ກົດລະບຽບ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງກົດຈະກຳທາງສາສະໜາຂອງບັນດາພະສົງ, ຄູສາສະໜາ, ຜູ້ເຊື່ອ ຖື ແລະ ກຸ່ມສາສະໜາເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳແຫ່ງຊາດ, ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງ ບັນດາສະມາຊິກກຸ່ມສາສະໜາ ແລະ "ຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ".

ດຳລັດປີ 2016 ດຳນິດວ່າເກືອບທັງໝົດທຸກດ້ານຂອງການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ - ການໂຮມຊຸມນຸມ, ການຖືບໍລິການ ທາງສາສະໜາ, ການກໍ່ສ້າງເຮືອນນະມັດສະການ, ການປັບປຸງໂຄງສ້າງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມໃໝ່ໃນບ້ານທີ່ ບໍ່ມີຢູ່ - ຕ້ອງການການອະນຸຍາດຈາກຫ້ອງການ MOHA ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ບໍ່ວ່າກຸ່ມສາສະໜາຖືກຮັບຮູ້ ຫຼື ຈົດທະບຽນຢູ່ ໃນປະເທດກໍຕາມ. ບາງກໍລະນີຕ້ອງການການອະນຸມັດຈາກ MOHA ຂັ້ນສູນກາງ. ດຳລັດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ MOHA ສັ່ງ ຢຸດການເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ປະເພນີ, ກົດໝາຍ, ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຂອບເຂດສິດອຳນາດ. ກະຊວງດັ່ງກ່າວອາດຈະຢຸດເຊົາກົດຈະກຳທາງສາສະໜາໃດໆທີ່ເປັນໄພ ຂໍ້ມູນຕໍ່ສະຖຽນລະພາບ, ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບໃນສັງຄົມ ເຊິ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼືຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມັກຄີ ຫຼື ຄວາມເອກະພາບລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ ລວມທັງການຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫຼືຊື່ສຽງຂອງຄົນອື່ນ. ດຳລັດຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ MOHA ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເກັບກຳສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນກ່ຽວກັບກົດຈະກຳທາງສາສະ ໜາ ແລະ ລາຍງານກົດຈະກຳທາງສາສະໜາຕໍ່ລັດຖະບານ.

ດຳລັດປີ 2016 ຫ້າມບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ສະຖານປະກອບການທາງສັງຄົມຈາກການກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມແຕກແຍກລະຫວ່າງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ.

ດຳລັດປີ 2016 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາກຸ່ມສາສະໜາທີ່ເຄື່ອນໄຫວໃນປະເທດ ຂຶ້ນທະບຽນກັບ MOHA. ດຳລັດ ແລະ ກົດລະບຽບການປະຕິບັດ ບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງການຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບສີ່ກຸ່ມສາສະໜາ - ພຸດທະ ສາສະໜາ, ຄຣິດສຕຽນ, ອິດສລາມ ແລະ ບາຮາຍ - ເຊິ່ງທຸກໆກຸ່ມສາສະໜາໄດ້ແນະນຳໃຫ້ດຳເນີນການ. ທັງກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການປະຕິບັດໃດໆບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ນິກາຍຄຣິດສຕຽນຖືກຮັບຮູ້ຈາກລັດຖະບານແມ່ນຈຳກັດຢູ່ແຕ່ໂບດ ກາໂຕລິກ, ໂບດຂາວປະເສີດລາວ (Evangelical Church/LEC), ແລະ ຄຣິສຕະຈັກຄະນະວັນເສົາ (7th Day Adventist Church) ຫຼື ຄຳແນະນຳຂອງລັດຖະບານທີ່ວ່າ ນິກາຍຄຣິດສຕຽນທັງໝົດຕ້ອງການຂຶ້ນທະບຽນເປັນສ່ວນ ໜຶ່ງຂອງ LEC ແທນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ແຍກຕ່າງຫາກ.

ດຳລັດດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດວ່າ ກຸ່ມສາສະໜາຕ້ອງສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງໃນຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການຂອງກະຊວງພາຍໃນຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານຮັບຊາບ ເພື່ອການກວດສອບ, ການພິຈາລະນາ ແລະ ການຍັ້ງຢືນ. ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ຫ້ອງການຂັ້ນທັດລຸ່ມໄປທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຍັງມີສິດອອກໃບຍັ້ງຢືນສຳລັບກຸ່ມສາສະໜາ.

ກຸ່ມສາສະໜາທີ່ດຳເນີນການໃນຫຼາຍແຂວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກກະຊວງພາຍໃນຂັ້ນສູນກາງ; ກຸ່ມທີ່ດຳເນີນການໃນຫຼາຍເມືອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຂັ້ນແຂວງ; ແລະ ກຸ່ມທີ່ດຳເນີນການຢູ່ໃນຫຼາຍບ້ານແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໃນຂັ້ນເມືອງ. ຖ້າກຸ່ມສາສະໜາຕ້ອງການເຮັດວຽກນອກເໜືອຈາກຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ການອະນຸມັດໃນລະດັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ການຈັດພິທີທາງສາສະໜາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ນອກອານາເຂດຊັບສິນຂອງກຸ່ມສາສະໜາຕ້ອງມີການອະນຸມັດຈາກບ້ານ. ກິດຈະກຳຢູ່ໃນບ້ານອື່ນຕ້ອງມີການອະນຸມັດຈາກອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ, ກິດຈະກຳຢູ່ເມືອງຕ້ອງການອະນຸມັດຈາກອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ກິດຈະກຳຢູ່ແຂວງແມ່ນການອະນຸມັດຈາກຂັ້ນສູນກາງ. ກຸ່ມສາສະໜາຕ້ອງສົ່ງແຜນກິດຈະກຳປະຈຳປີທັງໝົດລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນເພື່ອທົບທວນ, ກວດກາ ແລະ ອະນຸມັດ ນອກເໜືອຈາກກິດຈະກຳປົກກະຕິອື່ນໆ.

ເຮືອນທີ່ໃຊ້ເຮັດການນະມັດສະການທັງໝົດ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ. ກິດຈະກຳການບຳລຸງຮັກສາ, ການບູລະນະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງໃນສະຖານທີ່ທາງສາສະໜາຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກກະຊວງພາຍໃນຕາມແຕ່ລະຂັ້ນ. ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນອາດຈະໃຫ້ຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ການດູແລ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາສະຖານທີ່ທາງສາສະໜາ, ນຳສະເໜີຜົນການຄົ້ນພົບຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງພາຍໃນຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ແລະ ອະນຸມັດກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ປະຕິບັດໃນສະຖານທີ່ທາງສາສະໜາ.

ບຸກຄົນທີ່ບວດເປັນຄະນະນັກບວດຫຼາຍກວ່າສາມເດືອນ ຕ້ອງຮັບການອະນຸມັດຈາກອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ, ການຕົກລົງເຫັນດີຈາກການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາ ແລະ ການເຫັນດີຈາກຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຜົວ/ເມຍ (ຖ້າມີ). ສຳລັບການບວດໄລຍະເວລາໜ້ອຍກວ່າສາມເດືອນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຄູ່ສົມລົດ (ຖ້າມີ). ການກຳນົດເງື່ອນໄຂໄລຍະສັ້ນສຳລັບຊາວພຸດທະສາສະໜາໂດຍສະເພາະ, ຍ້ອນວ່າຜູ້ຊາຍຖືສາສະໜາພຸດທຸກຄົນ ຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ບວດເປັນສຳມະເນນຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງໃນຊີວິດຂອງຕົນ, ເຊິ່ງໂດຍທົ່ວໄປໜ້ອຍກວ່າສາມເດືອນ.

ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ຕ້ອງອະນຸມັດການເດີນທາງຂອງຄະນະນັກບວດ ແລະ ຄູສອນສາສະໜາທີ່ເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດເພື່ອການສຶກສາທາງວິຊາການ.

ໂດຍທົ່ວໄປ, ນັກສຶກສາທີ່ໄປຕ່າງປະເທດ ເພື່ອການສຶກສາຕ້ອງຮັບການອະນຸມັດຈາກກະຊວງສຶກສາ. ອົງການທາງສາສະໜາທີ່ດຳເນີນກິດຈະກຳທາງສາສະໜາຢູ່ຕ່າງປະເທດຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຂະແໜງການພາຍໃນ ຕາມແຕ່ລະລະດັບຄຸ້ມຄອງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເໝາະສົມໃນປະເທດລາວ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ຈະໃຫ້ການສຶກສາ ແລະ ພົບກັບຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ, ນັກບວດ, ຄູອາຈານ ແລະ ສະມາຊິກ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ, ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຄັ່ງຕຶງຂອງ ຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ ແລະ "ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາປະເທດ." ເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ອາດຈະຟັງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄວາມກັງວົນຂອງຊຸມຊົນທາງສາສະໜາ ເພື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສືບສວນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ.

ລັດຖະບານຄວບຄຸມເອກະສານລາຍລັກອັກສອນ ສຳລັບການບໍລິໂພກຂອງມະຫາຊົນ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ເພື່ອສາດສະ ໜາ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍສາສະໜາປີ 2016 ໄດ້ກຳນົດລະບຽບການນຳເຂົ້າ ແລະ ພິມເອກະສານທາງສາສະໜາ ແລະ ການ ຜະລິດປຶ້ມ, ເອກະສານ, ຮູບສັນຍາລັກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາສະໜາຕ່າງໆ. ກະຊວງພາຍໃນ ອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກຸ່ມ ສາສະໜາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢັ້ງຢືນວ່າ ເອກະສານທີ່ນຳເຂົ້າແມ່ນເປັນຕົວແທນຂອງສາສະໜາເຂົາເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ, ເພື່ອແກ້ໄຂ ບັນຫາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ນຳໃຊ້ເອກະສານນຳເຂົ້າທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ການປະຕິບັດໃນປະເທດ. ກົດໝາຍຫ້າມນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກໜັງສືພິມທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ເອກະສານເອເລັກໂຕຣນິກທາງສາສະໜາ.

ດຳລັດປີ 2016 ກ່າວວ່າລັດຖະບານອາດຈະສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນສະຖານທີ່ທາງພຸດທະສາສະໜາ, ລວມເອົາພິທີກຳທາງ ສາສະໜາພຸດເຂົ້າໃນພິທີກຳຂອງລັດ, ແລະ ສົ່ງເສີມພຸດທະສາສະໜາເປັນອົງປະກອບຂອງວັດທະນະທຳ ແລະ ທາງ ເອກະລັກດ້ານຈິດວິນຍານຂອງປະເທດ ແລະ ເປັນສາສະໜາຫຼັກຂອງປະເທດ.

ດຳລັດປີ 2016 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາພະສົງຊາວພຸດ ໃຫ້ມີບັດປະຈຳຕົວ ແລະ ພະສົງຂອງສາສະໜາອື່ນໆຈຳເປັນຕ້ອງມີ ໃບຢັ້ງຢືນເພື່ອພິສູດວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທາງສາສະໜາຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ປະເທດລາວເປັນສະມາຊິກຂອງສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບ ສິດທິພົນລະເຮືອນ ແລະ ການເມືອງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການອະນຸຍາດ ຫຼື ຊຸກຍູ້ກິດຈະກຳໃດໆໂດຍທາງກົງຫຼືທາງອ້ອມ ເພື່ອບັງຄັບ ຫຼື ກົດດັນບຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖື ຫຼື ບໍ່ເຊື່ອຖື ໃນສາສະໜາ ຫຼື ປ່ຽນແປງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການກະທຳທັງໝົດທີ່ເຮັດ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກ ແລະ ການຈຳແນກລະຫວ່າງບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ກຸ່ມສາ ສະໜາ ແມ່ນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາດັ່ງກ່າວ.

ການປະຕິບັດຂອງລັດຖະບານ

ສະຫຼຸບຫຍໍ້: ມີບົດລາຍງານກ່ຽວກັບອຳນາດການປົກຄອງທີ່ດຳເນີນຕໍ່ກັບສະມາຊິກຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ໂດຍພະຍາຍາມ ບັງຄັບໃຊ້ການຍົກເລີກ, ການຈຳຄຸກ, ການຈັບກຸມ, ການຄຸມຂັງ ແລະ ການປັບໄໝ. ບັນດາຜູ້ນຳຂອງສາສະໜາເຜົ່າສ່ວນ ນ້ອຍທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບກ່າວວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບບັນດາເຫດການປະເພດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ ກຸ່ມ ຊາວບ້ານທີ່ໄດ້ປ່ຽນໄປເຫຼື້ອມໃສໃນສາສະໜາຄຣິດສຕຽນໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ແມ່ນມີໜ້ອຍ; ອີງຕາມກໍລະນີສ່ວນຫຼາຍ , ຜູ້ທີ່ຖືກຈັບໄດ້ຖືກປັບໄໝ ແລະ/ຫຼື ປ່ອຍອອກມາ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກຈັບ ຫຼື ຖືກກັກຂັງ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໜ້ອຍ ພາຍ ໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ອາດຈະຖືກກັກຂັງເປັນໄລຍະເວລາດົນນານ ໂດຍບໍ່ມີການສືບສວນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ປ່ອຍຕົວ.

ໃນບາງກໍລະນີເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ລາຍງານວ່າໄດ້ນາບຊຸ່ຜູ້ຖືສາສະໜາໂປຼແຕັສຕັ້ງວ່າ ຈະຂັງຄຸກ ຫຼື ຂັບໄລ່ອອກຈາກບ້ານ ຂອງພວກເຂົາຖ້າພວກເຂົາບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງ. ຕົວຢ່າງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງໃນແຂວງຫົວພັນຂັບໄລ່ ຊາວຄຣິດສ ຕຽນ 26 ຄົນທີ່ເປັນຊາວມົ້ງ ອອກຈາກໝູ່ບ້ານຂອງເຂົາ ແລະ ແນະນຳວ່າພວກເຂົາຈະກັບໄປບ້ານຂອງພວກເຂົາໄດ້ ຖ້າ ພວກເຂົາປະຖິ້ມສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ບາງຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຖ່ວງດຶງເອກະສານທີ່ຈຳເປັນເຊັ່ນ: ໃບ ອະນຸຍາດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຊາວຄຣິດສຕຽນ ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິເສດຄວາມສັດທາຂອງເຂົາ ຫຼືປະຕິເສດການ ອອກໜັງສືເດີນທາງ. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານໄດ້ກ່າວວ່າ ການມອບສິດຂອງລັດຖະບານລົງສູ່ ທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການຂົ່ມເຫັງໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ, ບາງຄົນໄດ້ລາຍງານພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ ກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼືບໍ່ຕ້ອງການປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ. ກຸ່ມສາສະໜາໄດ້ກ່າວ ວ່າ ສ່ວນຫຼາຍ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ, ກໍລະນີຂອງການລ່ວງລະເມີດໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ອຳນາດ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນຫຼາຍໆພື້ນທີ່ ຖືວ່າການເຮັດນະມັດສະການຢູ່ເຮືອນແມ່ນຜິດກົດໝາຍ, ໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມຜູ້ຖືສາ ສະໜາໂປຼແຕັສຕັ້ງໄດ້ລາຍງານວ່າ ບາງຄັ້ງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດສ້າງໂບດໃໝ່. ມີຫຼາຍກວ່າສາມສ່ວນ ສີ່ຂອງການຊຸມນຸມຂອງສະມາຊິກ LEC ທົ່ວປະເທດບໍ່ມີໂບດຖາວອນ ແລະ ດຳເນີນການນະມັດສະການຢູ່ບ້ານ.

ໃນເດືອນກຸມພາເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັບກຸມນັກບວດສາສະໜາຄຣິດສຕຽນທ້າຄົນ ໃນແຂວງອັດຕະປື ໃນຂໍ້ຫາເດີນທາງອອກໄປ ນອກເຂດແດນບ້ານຂອງຕົນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດກ່ອນ ເພື່ອປ່ຽນສາສະໜາ ແລະ ຂ້າມຊາຍແດນຫວຽດນາມ ແລະ ກັບຄືນມາ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາຫຼັງຈາກສອງສາມອາທິດ ພາຍຫຼັງຈາກກຸ່ມນີ້ໄດ້ຈ່າຍຄ່າ "ປັບໄໝ" ທັງໝົດ 57,4 ລ້ານກີບ (6,900 ໂດລາ).

ເດືອນຕຸລາໃນເມືອງໂພນໄຊ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ກັກຂັງຊາວຄຣິດສຕຽນ 4 ຄົນ ຢູ່ທີ່ທ້ອງຖານປ້ອງກັນ ຄວາມສະງົບເມືອງ ນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງມື້ ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ, ອົງຕາມຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ນຳທາງສາສະໜາຢູ່ແຂວງວຽງ ຈັນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຫຼວງພະບາງພະຍາຍາມກົດດັນຜູ້ຕິດຢາເສບຕິດທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງຫ່າງ ໄກສອກຫຼີກ, ຊົນເຜົ່າຂະມຸ, ບ້ານຫ້ວຍໂນ ເພື່ອໃຫ້ປະຖິ້ມສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະຖືກຂໍ້ຫາຢາເສບຕິດ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ກັກຂັງຜູ້ກ່ຽວສາມອາທິດຈົນກ່ວາຜູ້ກ່ຽວໄດ້ຈ່າຍຄ່າປັບໄໝ 3.5 ລ້ານກີບ (\$ 420). ບັນດາຜູ້ເຖົ້າໃນບ້ານ ດຽວກັນພະຍາຍາມທີ່ຈະກົດດັນໃຫ້ຊາວ ຄຣິດສຕຽນອີກສາມຄົນປະຖິ້ມສາສະໜາຂອງເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ມີລາຍງານ ວ່າອີກສີ່ຄົນໄດ້ປະຖິ້ມຍ້ອນຖືກຄວາມກົດດັນໃນປີທີ່ຜ່ານມາ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ໃນທ້າຍປີບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຜູ້ນຳຄຣິດສຕຽນທ້ອງຖິ່ນ; ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຍັງສືບຕໍ່ ບັງຄັບເຈດຈຳນົງຂອງຜູ້ເຖົ້າໃນບ້ານ.

ໃນເດືອນທັນວາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາໄດ້ລາຍງານວ່າ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງວັນຄຣິດສມາດກ່ຽວກັບການຄຸມຂັງ ຊາວຄຣິດສຕຽນ ທີ່ເດີນທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງສາສະໜາຢູ່ນອກທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ. ໃນບາງ ເຫດການ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕຳນິຊາວຄຣິດສຕຽນ ທີ່ຊຸມນຸມກັນໃນເຮືອນສ່ວນຕົວເພື່ອສະຫຼອງວັນຄຣິດສມາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນ. ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຕຳຫຼວດທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຈັບ 6 ຄົນທີ່ນັບຖືສາສາຄຣິດສຕຽນທີ່ ເດີນທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານສາສະໜາ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນສູນກາງໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າ

ທີ່ແຂວງປ່ອຍປະຊາຊົນ 6 ຄົນທີ່ຖືກຈັບກຸມ ຫຼັງຈາກການຈ່າຍເງິນຄ່າທຳນຽມຂອງສານແລ້ວ, ອຳນາດການປົກຄອງບໍ່
ໄດ້ປ່ອຍຕົວນັກໂທດໃນທ້າຍປີ. ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກໂທດແຕ່ລະຄົນຈ່າຍເງິນ 6 ລ້ານກີບ
(730 ໂດລາ) ໃນການປັບໄໝຂອງອຳນາດການປົກຄອງແຂວງເປັນເງື່ອນໄຂການປ່ອຍຕົວ. ຜູ້ນຳສາສະໜາໄດ້ລາຍງານ
ວ່າມີຫຼາຍເຫດການຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາການຂາດການຂໍອະນຸຍາດກ່ອນການເດີນທາງ;
ກໍລະນີອື່ນໆສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂພາຍໃນຊົ່ວໂມງຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ໃນເດືອນກຸມພາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາຢູ່ວຽງຈັນ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ໃນບ້ານຫ້ວຍປຸ່ງ ແລະ ຫີນແປນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ເຈົ້າ
ໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນບອກໃຫ້ຄອບຄົວຊົນເຜົ່າຂະມຸ ແລະ ມັງອອກຈາກການເຊື່ອຖືສາສະໜາຄຣິດສຕຽນຂອງພວກເຂົາ ບໍ່
ດັ່ງນັ້ນຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບ້ານ. ເມື່ອຄອບຄົວປະຕິເສດທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ເລີ່ມບອກພວກເຂົາຍ້າຍໄປ
ແຂວງອື່ນ, ແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ບ່ອນອື່ນໆພັດສິ່ງໃຫ້ຄອບຄົວເຫຼົ່ານັ້ນຢຸດ ຢູ່ຊາຍແດນຂອງແຂວງ. ພວກເຂົາສັ່ງໃຫ້ຄອບຄົວ
ກັບຄືນໄປບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາ ເຂົ້າເຮັດການຜະລິດໃນທີ່ດິນຂອງພວກ
ເຂົາເພື່ອປູກພືດ. ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ກັກເອົາໃບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເພື່ອພະຍາຍາມບັງຄັບໃຫ້
ຍົກເລີກການເຊື່ອຖືສາສະໜາ, ແລະພຽງແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາເກັບຮັກສາເອກະສານທະບຽນບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ພວກ
ເຂົາສາມາດຍ້າຍໄປບ່ອນອື່ນ. ໃນທີ່ສຸດ, ຄອບຄົວທີ່ຖືກກະທົບສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເລືອກທີ່ຈະຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານໄປຢູ່ບ້ານອື່ນ
ໃນແຂວງ ແລະ ຄອບຄົວໜຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ. ໃນອີກເຫດການໜຶ່ງຢູ່ໃກ້ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເຈົ້າໜ້າທີ່
ໄດ້ກັກຕົວຊາວບ້ານທີ່ປ່ຽນໄປຖືສາສະໜາຄຣິດສຕຽນຄັ້ງທຳອິດ, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລາວປະຕິເສດສາສະໜາໃໝ່ຂອງລາວ.
ຫຼັງຈາກຜູ້ນຳທາງສາສະໜາຄຣິດສຕຽນໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນໄດ້ເຂົ້າໄປໄກ່ແກ່ຍກັບລັດຖະບານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ປ່ອຍ
ຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ອີງຕາມຜູ້ນຳທາງສາສະໜາໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນໃນເດືອນກຸມພາ ຢູ່ເມືອງຊອນ, ແຂວງຫົວພັນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນແຂວງ
ໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວມັງ 26 ຄົນທີ່ມາຈາກບ້ານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳວ່າ ພວກເຂົາຈະສາມາດກັບຄືນໄດ້ ຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາປະຖິ້ມສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຍັງໄດ້ກັກເອກະສານສິດທິໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງພວກກ່ຽວ. ເຈົ້າ
ໜ້າທີ່ອີງການແນວລາວສ້າງຊາດທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ທີ່ພັກອາໄສຊົ່ວຄາວໃຫ້ກຸ່ມດັ່ງກ່າວໃນເມືອງເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ,
ແຕ່ໃນທ້າຍປີນີ້ຊາວຄຣິດສຕຽນຍັງຄົງບໍ່ສາມາດກັບບ້ານຂອງພວກເຂົາ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ແຂວງ, ລວມທັງສະມາຊິກສະພາ
ແຂວງ, ໄດ້ລາຍງານວ່າ ພະຍາຍາມໂນ້ມນ້າວຜູ້ເຖົ້າໃນບ້ານໃຫ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຄຣິດສຕຽນເຫຼົ່ານີ້ກັບຄືນ.

ອີງຕາມກຸ່ມສາສະໜາ, ໃນເດືອນເມສາ 2016 ຢູ່ເມືອງຄຳເກີດ, ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ, ຜູ້ນຳໝູ່ບ້ານໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຄອບຄົວ
ຂອງຊາວຄຣິດສຕຽນໃຫ້ໜີອອກຈາກບ້ານ ຍ້ອນຖືກກ່າວຫາວ່າ ສ້າງຄວາມຂັດແຍ່ງ ແລະ ຂັດຂວາງການໂຮມຊຸມນຸມ
ຂອງບ້ານໂດຍໄດ້ແບ່ງບ້ານໃຫ້ເປັນຜູ້ເຊື່ອຖືສາສະໜາມີຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງສາສະໜາ. ໃນລະຫວ່າງປີດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່
ທ້ອງຖິ່ນໃນບ້ານຂອງຄອບຄົວຂອງຊາວຄຣິດສຕຽນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອສ້າງເຮືອນ, ເຮັດ
ສວນ ແລະ ສົ່ງລູກເຂົ້າໂຮງຮຽນທ້ອງຖິ່ນ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນບໍ່ອອກເອກະສານຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນໃໝ່
ໃນທ້າຍປີ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານກ່າວວ່າປະເທດໄດ້ເປີດກວ້າງໃຫ້ສາສະໜາທັງໝົດ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຕໍ່ສະໜອງການຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ແກ່ສີ່ກຸ່ມເທົ່ານັ້ນ. LEC ຍັງສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ເປັນກຸ່ມຂອງນິກາຍສາສະໜາຄຣິດສຕຽນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນທັງໝົດ ຍົກເວັ້ນກາໂຕລິກ ຫຼື ຄຣິສຕະຈັກຄະນະວັນເສົາ, ເຊິ່ງຜູ້ນຳທາງສາສະໜາລາຍງານວ່າ ຄຳຮ້ອງສະໝັກສຳລັບກຸ່ມສາສະໜາຄຣິດສຕຽນໃໝ່ແມ່ນຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ. ບັນດານິກາຍສາສະໜາຄຣິດສຕຽນທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມຂຶ້ນທະບຽນເອກະລາດຈາກ LEC ເນື່ອງຈາກຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາ; ຄຳຮ້ອງສະໝັກຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງລໍຖ້າໃນທ້າຍປີນີ້.

ເຖິງວ່າກົດໝາຍທ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນດາສະມາຊິກກຸ່ມສາສະໜາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກັບກະຊວງພາຍໃນ ຫຼື ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ປະຕິບັດພິທີທາງສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ, ມີລາຍງານວ່າມີຫຼາຍສາສະໜາໄດ້ປະຕິບັດແບບງຽບງໂດຍບໍ່ມີການແຊກແຊງ. ກຸ່ມຄຣິດສຕຽນຊອກຫາການຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການທີ່ແຍກຈາກ LEC ຍັງສືບຕໍ່ເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການຈຳກັດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນຫຼາຍໆແຂວງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາເອກະລາດເຂົ້າຮ່ວມ LEC. ແຕ່ໃນຫຼາຍໆພື້ນທີ່, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໂບດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການນະມັດສະການ.

ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາໄດ້ສືບຕໍ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຊາວຄຣິດສຕຽນ ເປັນຊຸມຊົນທາງສາສະໜາທີ່ເຕີບໃຫຍ່ໄວທີ່ສຸດ, ແລະ ຊາວຄຣິດສຕຽນລາຍງານວ່າ ປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍທີ່ສຸດ ກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ. ການເຕີບໂຕຂອງພວກເຂົາແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຫຼາຍໃນເຂດຊົນນະບົດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງເລື້ອຍໆ ກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ອີງຕາມກຸ່ມສາສະໜາ, ທັງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງໄດ້ອ້າງເຖິງລັດຖະທຳມະນູນ, ດຳລັດໃນສະໄໝອະດີດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີປະຈຸບັນ ແລະ ຄວາມກົມກຽວກັນທາງສັງຄົມເປັນເຫດຜົນສຳລັບການຈຳກັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາກົດຈະກຳທາງສາສະໜາ ໂດຍສະເພາະກົດຈະກຳຂອງບັນດາອົງການ ຄຣິດສຕຽນໃໝ່ ຫຼື ຂະໜາດນ້ອຍພາຍໃນກຸ່ມຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ.

ອີງຕາມຜູ້ນຳຊຸມຊົນມຸດສລິມ, ຊາວມຸດສລິມສາມາດປະຕິບັດຢ່າງເປີດເຜີຍ ຢູ່ໃນສອງໂບດມຸດສລິມທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເຊິ່ງເປັນພຽງໂບດມຸມສະລິມທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດ. ອີງຕາມສະມາຄົມມຸດສລິມ, ຜູ້ນຳຂອງຕົນໄດ້ພົບປະກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ຮັກສາສາຍພົວພັນການເຮັດວຽກທີ່ມີປະສິດທິຜົນກັບລັດຖະບານ. ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸຍາດບຸກຄົນຈາກປະເທດໄທໃຫ້ດຳເນີນຄຳສອນ Tabligh.

ໃນຂະນະຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຜີມີລາຍງານວ່າ ໄດ້ຮັບການແຊກແຊງຈາກລັດຖະບານມີໜ້ອຍຫຼາຍ, ລັດຖະບານບໍ່ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດຂອງສາສະໜາຜີທີ່ຖືວ່າລ້າຫຼັງ, ອັນຕະລາຍ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ, ເຊັ່ນການປະຕິບັດໃນບາງຊົນເຜົ່າທີ່ຂ້າເດັກນ້ອຍ ທີ່ເກີດມາມີຄວາມຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ຝັງສິບຂອງຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ເສຍຊີວິດຢູ່ທາງກ້ອງຂອງບ້ານ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຊຸມຊົນ ສາສະໜາບາຣາຍ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຫຼວງພະບາງລາຍງານ ວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍທົ່ວໄປບໍ່ແຊກແຊງ ຫຼື ຈຳກັດກິດຈະກຳຂອງເຂົາ. ໃນເດືອນຕຸລາ ສາສະໜາບາຣາຍ ໄດ້ຈັດ ກິດຈະກຳສາທາລະນະໃນຫ້ອງການຝຶກອົບຮົມຂອງອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ເຊິ່ງໄດ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພະນັກງານ ຂັ້ນສູງຈາກບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ແລະ ມີຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຊຸມຊົນທາງສາສະໜາທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ເກືອບທັງໝົດ.

ຜູ້ນຳສາສະໜາກ່າວວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ບັງຄັບໃຊ້ການຫ້າມການປ່ຽນສາສະໜາໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ເຖິງແມ່ນວ່າໂດຍ ທົ່ວໄປສິ່ງນີ້ຫ້າມ ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຄົນອື່ນໃນສະຖານທີ່ສ່ວນຕົວ ຫຼື ໃນໝູ່ເພື່ອນ. ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ບັງຄັບໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະກຳນະມັດສະການນອກສະຖານທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການອະນຸມັດ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຂັ້ນເທິງກ່ອນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຫາວິທີການຄວບຄຸມການນຳເຂົ້າເອກະສານທາງສາສະໜາຈາກຕ່າງປະເທດ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກະຊວງພາຍໃນເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາມີຄວາມກັງວົນວ່າ ເອກະສານທາງສາສະໜາ ທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ບົດເລື່ອງຕ່າງໆອາດປະກອບມີເນື້ອຫາທີ່ແຕກຕ່າງ ຈາກການປະຕິບັດພາຍໃນ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ການຄວບຄຸມດັ່ງກ່າວເພື່ອ "ຫຼີກເວັ້ນຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ".

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ທ້ອງຖິ່ນ, ພະແນກການຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາຂອງກະຊວງພາຍໃນ, ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາໂປຼແຕັສຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນບໍ່ໄດ້ພົບກັນອີກຫຼັງຈາກການ ພົບປະເຈລະຈາໃນປີ 2016 ກ່ຽວກັບການຮິບເອົາໂບດໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ເຊິ່ງລວມມີ ໜຶ່ງແຫ່ງ ໃນນະຄອນຫຼວງ ແລະ ບໍ່ຕຳກວ່າແປດແຫ່ງໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ. ກໍລະນີທີ່ຍັງຄ້າງບໍ່ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂໃນທ້າຍປີນີ້.

ເນື່ອງຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ເທົ່າກັບສາມສ່ວນສີ່ຂອງ ບັນດາກຸ່ມ LEC ທົ່ວປະເທດ ບໍ່ມີໂບດຖາວອນ ແລະ ເຮັດການນະມັດສະການໃນບ້ານ. ພະແນກສາສະໜາຂອງ ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ໄດ້ສືບຕໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ການເຮັດນະມັດສະການໃນບ້ານຖືກແທນດ້ວຍໂບດທີ່ມີໂຄງສ້າງເໝ າະສົມ ເມື່ອເຫັນວ່າສາມາດປະຕິບັດໄດ້; ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນຫຼາຍໆພື້ນທີ່ຖືວ່າ ການເຮັດນະມັດສະການ ເປັນກຸ່ມໃນບ້ານແມ່ນຜິດກົດໝາຍ ຜູ້ຕາງໜ້າກຸ່ມທາງດ້ານສາສະໜາໄດ້ກ່າວວ່າ ຂະບວນການອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງໄດ້ເລີ່ມ ຕົ້ນຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ກະຊວງ ພາຍໃນຕາມລຳດັບຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ຂະບວນການ ດັ່ງກ່າວເພື່ອກົດກັນການກໍ່ສ້າງໂບດໃໝ່.

ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາຫຼາຍຄົນກ່າວວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມລ່າຊ້າ ໃນເວລາທີ່ຂໍໃບອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງໂບດ ແລະ ໂດຍລວມ ແລ້ວແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ກັບການສະເໜີ. ອີງຕາມອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ການຊັກຊ້າສ່ວນຫຼາຍກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເລື່ອງກົດໝາຍລະບຽບການກໍ່ສ້າງ, ຫຼືໃນບາງກໍລະນີ ກຸ່ມຂອງຄອບຄົວຄຣິດສຕຽນໃນບ້ານຕ້ອງການກໍ່ສ້າງສອງ ຫຼື ສາມໂບດ ໃນບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຄິດວ່າ ບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍທີ່ຈະມີໂບດຫຼາຍກວ່າຈຳນວນຜູ້ຖືສາ ສະໜາຄຣິດສຕຽນ. ແນວລາວສ້າງຊາດກ່າວວ່າ ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຂັດແຍ່ງກັບສາສະໜາອື່ນ ໃນບ້ານທີ່ມີຈຳນວນ ວັດວາອາຮາມເທົ່າກັນ, ດັ່ງນັ້ນອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ການກໍ່ສ້າງໂບດເພີ່ມເຕີມ. ແນວລາວ

ສ້າງຊາດໄດ້ອ້າງເຖິງຕົວຢ່າງໂບດກາໂຕລິກ, ໂບດໂປຣເຕັດສະຕັງ ແລະ ວັດວາອາຮາມຂອງສາສະໜາພຸດທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ ຢ່າງກົມກຽວກັນ.

ອີງຕາມກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ, ບໍ່ມີຫຼັກຖານທີ່ສອນສາສະໜາພຸດ ຢູ່ໂຮງຮຽນຂອງລັດ. ລັດຖະບານ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໄດ້ສົ່ງເສີມການສອນຂອງການປະຕິບັດທາງສາສະໜາພຸດ ໃນໂຮງຮຽນຂອງລັດ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງວັດທະນະທຳ ແຫ່ງຊາດ. ການປະຊຸມທາງວັດທະນະທຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະກອບມີບົດຮຽນທີ່ໄດ້ສອນໃນວິທານພະພຸດທະສາສະໜາ ແລະ ເພື່ອກ້າວໄປເຖິງລະດັບຊັ້ນຮຽນຕໍ່ໄປ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ານການສຶກສາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນສວດມົນໃນວັດ ຂອງສາສະໜາພຸດ. ນັກສຶກສາຄຣິດສຕຽນລາຍງານວ່າບໍ່ສະບາຍໃຈກັບການຮຽກຮ້ອງດັ່ງກ່າວ. ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ ກ່າວວ່າພວກເຂົາ ອະນຸຍາດໃຫ້ພໍ່ແມ່ເອົາເດັກນ້ອຍ ອອກຈາກຫ້ອງຮຽນຖ້າພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບໂຄງການ. ແຕ່ໃນ ແຂວງຈຳນວນໜຶ່ງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບົດຮຽນດ້ານວິຊາພຸດທະສາສະໜາຍັງຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານເພື່ອສາມາດກ້າວໄປລະດັບ ຊັ້ນຕໍ່ໄປ, ບາງເທື່ອກໍຖືເປັນຮູບການໜຶ່ງໃນການລົງໂທດຂອງນັກຮຽນຄຣິດສຕຽນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງໂດຍສະເພາະໃນ ກໍລະນີວັດເປັນຜູ້ສະໜອງການສິດສອນ ເພາະວ່າລັດຖະບານບໍ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນໂຮງຮຽນຂອງລັດ. ມີບາງ ໂຮງຮຽນເອກະຊົນທີ່ຕິດພັນກັບກຸ່ມທາງສາສະໜາຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົານັກຮຽນ ຈາກທຸກນິກາຍສາ ສະໜາ.

ກຸ່ມສາສະໜາໄດ້ກ່າວວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າບໍ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານໃດ ທີ່ແມ່ນຜູ້ບໍ່ນັບຖືສາສະໜາພຸດ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ນັບຖືສາສະ ໜາຜີ ຢ່າງເປີດເຜີຍ ຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງຂັ້ນສູງໃນລະດັບແຂວງ ຫຼື ລະດັບຊາດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຢູ່ໃນຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່, ລັດຖະບານໄດ້ບັງຄັບໃຊ້ການຫ້າມການປ່ຽນສາສະໜາໂດຍຄົນ ຕ່າງປະເທດ, ຊຶ່ງລາຍງານວ່າໄດ້ສືບຕໍ່ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເຖິງວ່າຈະເກີດຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ແວດລ້ອມສ່ວນໂຕ ກໍຕາມ. ຜູ້ນຳຄຣິດສຕຽນຈາກຕ່າງປະເທດໄດ້ລາຍງານວ່າ ກຸ່ມນັບຖືສາສະໜາໃນທ້ອງຖິ່ນມັກຮ້ອງຂໍໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ ຕ້ອງເຮັດການສວດມົນຈາກເວທີ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ຊາວຕ່າງປະເທດເຮັດການປ່ຽນສາສະໜາ. ໃນເດືອນ ພຶດສະພາເຈົ້າໜ້າທີ່ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ໄດ້ກັກໂຕຜູ້ນຳທ່ຽວຢູ່ຫຼວງພະບາງ ເມື່ອຄົນຕ່າງປະເທດຂອງກຸ່ມທ່ອງ ທ່ຽວຂອງລາວໄດ້ແຈກຢາຍເອກະສານທາງສາສະໜາໃຫ້ຊາວບ້ານບາງຄົນ. ນັກທ່ອງທ່ຽວອອກຈາກປະເທດກ່ອນທີ່ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຈະສາມາດຖາມພວກເຂົາໄດ້.

ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ກ່ອນ ແລະ ບໍ່ມີການປ່ຽນສາສະໜາຢ່າງເປີດເຜີຍ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດຈັດກິດຈະກຳສຽງເພງທາງສາສະໜາຢູ່ສະຖານທີ່ສາທາລະນະຢ່າງເປີດເຜີຍເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ງານບຸນ ດົນຕີຄຳສອນພະເຍຊູສາກົນໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 27-29 ເດືອນຕຸລາ ທີ່ຕະຫຼາດກາງຄືນຂອງ ເຂດເສດຖະກິດບຶງທາດຫຼວງ, ມີການສະແດງໂດຍນັກສິລະປິນ ແລະ ວົງດົນຕີພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ບັນດາກຸ່ມສາສະໜາໄດ້ກ່າວວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານແຂວງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ ບໍ່ໃຫ້ລາຍງານການ ຮ້ອງທຸກຕໍ່ຕ່າງປະເທດເພື່ອເປັນການແລກປ່ຽນຄວາມເສລີທາງສາສະໜາຫຼາຍຂຶ້ນ. ອີງຕາມກຸ່ມສາສະໜາ, ລັດຖະບານ ສູນກາງສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມ ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ເຄີຍຖືກຈັບກຸມ, ເນລະເທດ, ລົງໂທດ, ຫຼຸດຄວາມສຳຄັນ ຫຼື ບໍ່ຕັ້ງນັ້ນ

ກໍເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຖືກຂົ່ມເຫັງ ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຖືທາງສາສະໜາຂອງພວກເຂົາອອກຈາກສາຍຕາຂອງຜູ້ສັງເກດການສາກົນ.

ໃນການຈັດການກັບຄວາມຂັດແຍ່ງໃນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບບັນຫາທາງສາສະໜາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກະຊວງພາຍໃນລາຍງານວ່າພວກເຂົາທໍາອິດລໍຖ້າບັນດາແຂວງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານຈາກກະຊວງພາຍໃນແລະ ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ອີກເທື່ອໜຶ່ງໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນບາງຄັ້ງໄດ້ໃຊ້ລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ໃນຄວາມເປັນຈິງ ໄດ້ສ້າງກົດລະບຽບຂອງຕົນທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍຂອງປະເທດ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ພາຍໃນ ກ່າວວ່າ ບາງຄັ້ງຄາວພວກເຂົາສືບຕໍ່ໄປຍັງມຸມພື້ນທີ່ ທີ່ມີເຫດການຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດຖະບານ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ພາຍໃນ ເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປແຂວງຕ່າງໆເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບຂອງປະເທດ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອອະທິບາຍພາລະບົດບາດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສິດທິເຊື່ອຖືຫຼືບໍ່ເຊື່ອຖືໃນສາສະໜາ. ໃນໄລຍະກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນສູນກາງໄດ້ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ພາຍໃນ ກ່ຽວກັບດໍາລັດປີ 2016 ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ບົກຄອງສາສະໜາ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເພື່ອທົບທວນຄືນນະໂຍບາຍພື້ນຖານຂອງພຸດທະສາສະໜາ, ຄຣິດສຕຽນ, ບາຮາຍ, ແລະ ອິດສລາມ ກັບບັນດາຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາ. ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານສາກົນ, ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ/ຫຼື ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມ ແລະ ການສໍາມະນາຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງໄຊສົມບູນໃນເດືອນມັງກອນ; ແຂວງວຽງຈັນໃນເດືອນກຸມພາ ແລະ ສິງຫາ; ແລະໃນ ແຂວງຊຽງຂວາງ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ແລະ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດໃນເດືອນກັນຍາ, ຕຸລາ ແລະ ພະຈິກ ຕາມລໍາດັບ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມໃນເດືອນທັນວາ ຢູ່ເມືອງງອຍ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ບ່ອນທີ່ມີບັນຫາຈໍານວນໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ. ລັດຖະບານໄດ້ສະໜັບສະໜູນກອງປະຊຸມໃນກາງປີ 2017 ໃນແຂວງຫົວພັນ.

ຜູ້ສັງເກດການກ່າວວ່າ ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດຄໍາແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດປີ 2016 ໄວກ່ວາການອະນຸມັດດໍາລັດໃໝ່ອື່ນໆ. ກຸ່ມສາສະໜາທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຢ່າງເປັນທາງການໃນການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ຂອງລັດຖະບານໂດຍການພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ດໍາລັດ ແລະ ຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນການຮ່ວມມືກັບອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ, ອົງການ INGO ຕ່າງປະເທດສືບຕໍ່ດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ແລະ ຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາທ້ອງຖິ່ນຕະຫຼອດປີ. ການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາເຂົ້າໃຈກົດໝາຍ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມກັງວົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາ ກ່ຽວກັບການຂັບໄລ່ຄອບຄົວຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ແລະ ການຍຶດຊັບສິນຂອງເຂົາຢູ່ໃນບ້ານຕ່າງໆ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຕໍ່ກ່າວວ່າ ມີກໍລະນີນັກໂທດທີ່ເປັນຊາວພຸດ ຫຼື ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຜີ ທີ່ປ່ຽນໄປນັບຖືສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ ໃນຄຸກ ໂດຍຫວັງວ່າກຸ່ມສາສະໜາໃໝ່ຂອງພວກເຂົາອາດຈະກົດດັນໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວ ຫຼື ໄດ້ຜ່ອນຜັນໂທດ ພາຍໃຕ້ເຫດຜົນທາງສາສະໜາ.

ພາກທີ III. ສະຖານະພາບຂອງການເຄົາລົບສັງຄົມສໍາລັບເສລີພາບທາງສາສະໜາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງຄຣິດສຕຽນໄດ້ລາຍງານຄວາມເຄັ່ງຕຶງລະຫວ່າງ ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍບາງກຸ່ມ, ໂດຍສະເພາະໃນການຕອບສະໜອງຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງບັນດາຊຸມຊົນຄຣິດສຕຽນ ຫຼື ຄວາມຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນ ພາຍໃນບ້ານ.

ການປະຕິເສດໂດຍສະມາຊິກຂອງກຸ່ມທີ່ບໍ່ແມ່ນພຸດທະສາສະໜາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ນັບຖືສາສະໜາໂປຼແຕັດສະຕັງ, ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນພິທີພຸດທະສາສະໜາ ຫຼື ສາສະໜາຜີ ສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມເຄັ່ງຕຶງໃນເຂດຊົນນະບົດ. ໃນບາງກໍລະນີ, ຊາວບ້ານໄດ້ຂົ່ມຂູ່ຊາວຄຣິດສຕຽນ ໃຫ້ອອກຈາກບ້ານຖ້າພວກເຂົາບໍ່ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ນໍາກຸ່ມຄຣິດສຕຽນໄດ້ພະຍາຍາມຊຸກຍູ້ສະມາຊິກຂອງຕົນ ໃຫ້ມີການປະນີປະນອມ ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາສະໜັບສະໜູນພິທີການທາງສາສະໜາພຸດ ຫຼື ສາສະໜາຜີ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍພວກເຂົາບໍ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມ. ສະມາຊິກບາງກຸ່ມຄຣິດສຕຽນກ່າວວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີການປະນີປະນອມດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງພວກເຂົາກ່າວວ່າມັນຈະລະເມີດຄວາມເຊື່ອຖືທາງສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ.

ຊາວຄຣິດສຕຽນກ່າວວ່າ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກັບຜູ້ຖືສາສະໜາຜີ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດການຝັງສືບຍັງຄົງເປັນບັນຫາຕະຫຼອດມາ, ແລະ ຜູ້ນໍາຄຣິດສຕຽນ ກ່າວເຖິງກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ແຂວງຄໍາມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ໄຊຍະບູລີ. ຜູ້ຖືສາສະໜາຜີບາງຄົນຍັງຄົງມີຄວາມກັງວົນ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງຊາວຄຣິດສຕຽນ ທີ່ຝັງສືບຂອງພວກເຂົາໃນຂອບເຂດຊາຍແດນທີ່ດິນ ຫຼື ໃກ້ກັບບ້ານ, ເຊື່ອວ່າວິນຍານຂອງຄົນຕາຍຈະນໍາເອົາຄວາມບໍ່ສະຫງົບມາສູ່ບ້ານ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ່ງກັບວິນຍານໃນບ້ານຍ້ອນວ່າຮ່າງກາຍບໍ່ໄດ້ຖືກເຜົາ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ໜັງສືພິມລາຍງານວ່າຢູ່ໃນບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ທີ່ສະມາຊິກຄອບຄົວນັບຖືສາສະໜາຜີຜູ້ທີ່ເປັນເດັກນ້ອຍ ຫຼື ບຸດຫຼານຂອງພວກເຂົາ ທີ່ໄດ້ປ່ຽນໄປນັບຖືສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ ໄດ້ທໍາລາຍ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ພະທາດບຸຊາຂອງສາສະໜາຜີ. ຄົນເຖົ້າແກ່ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຜີກ່າວວ່າ ພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານສະມາຊິກຄອບຄົວຜູ້ໜຸ່ມນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ ທີ່ໄປເຊື່ອຖືສາສະໜາອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນສາສະໜາຜີ ແລະ ຂົ່ມຂູ່ພວກເຂົາໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີຕ່າງໆ, ລວມທັງການແຊກແຊງຂອງລັດຖະບານ. ອີງຕາມຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນສູນກາງ, ບາງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະບໍ່ເກີດໃນສາສະໜາສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ເປັນການຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຄອບຄົວ ຫຼື ໜູ່ບ້ານອື່ນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ອາດຈະແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ສະເພາະໜ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງທາງສາສະໜາແທນທີ່ຈະຊອກຕົ້ນກໍາເນີດຂອງບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ບາງຄັ້ງແມ່ນຍາກສໍາລັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ທີ່ຈະຈໍາແນກຄວາມແຕກຕ່າງຂອງບັນຫາທີ່ໄດ້ລາຍງານວ່າເປັນເລື່ອງຂອງສາສະໜາ.

ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາບາງຄົນ ເຫັນດີບາງສ່ວນກັບເຫດຜົນຂອງ "ຄວາມປອງດອງໃນສັງຄົມ" ຂອງລັດຖະບານສຳລັບການ ຕິດຕາມ ແລະ ການຄວບຄຸມກິດຈະກຳທາງສາສະໜາ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຢັງສືບຕໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເຊິ່ງພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າແມ່ນຍ້ອນການສຶກສາຕໍ່າ ໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກຂອງປະເທດ ແລະ ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຜີບາງຄົນບໍ່ເຄີຍພົບພໍ້ສາ ສະໜາອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນສາສະໜາຜີມາກ່ອນ.

ໂຮງຮຽນອະນຸບານເອກະຊົນ ແລະ ໂຮງຮຽນພາສາອັງກິດຈຳນວນໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກກຸ່ມສາສະໜາ ຕ່າງໆຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ເດັກຊາຍຫຼາຍຄົນໄດ້ຮັບຄຳສອນທາງສາສະໜາ ແລະ ຫົວຂໍ້ອື່ນໆ ໃນວັດພະພຸດທະສາສະໜາເຊິ່ງ ສືບຕໍ່ມີບົດບາດໃນປະເພນີການຮຽນ ໃນຊຸມຊົນຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີການຈຳກັດ ຫຼື ບໍ່ມີການສຶກສາສາມັນ. ສອງ ວິທະຍາໄລພຸດທະສາສະໜາ ແລະ ສອງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມທາງສາສະໜາສຳລັບເດັກນ້ອຍແລະຜູ້ ໃຫຍ່. ສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ LEC ແລະ Seven-day Adventists, ໄດ້ຈັດຕັ້ງການສຶກສາທາງ ສາສະໜາສຳລັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄວຫນຸ່ມ. ກຸ່ມສາສະໜາບາຮາຍ ໄດ້ຝຶກອົບຮົມທາງສາສະໜາສຳລັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່. ໂບດກາໂຕລິກ ດຳເນີນຄະນະສຶກສາສາດຢູ່ແຂວງຄຳມ່ວນ ເພື່ອນັກສຶກສາທີ່ມີລະດັບສູງໃນການສຶກສາດ້ານປັດ ຊະຍາ ແລະ ທິດສະດີສຳລັບ 2 ຫາ 10 ປີ. ຊຸມຊົນມຸດສະລິມໄດ້ນຳສະເໜີການຝຶກອົບຮົມການສຶກສາທີ່ຈຳກັດ.

ສະມາຊິກບາງຄົນຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຍຸກສົງຄາມຫວຽດນາມ ກ່າວວ່າພວກເຂົາ ຮູ້ສຶກຖືກປະຖິ້ມໄວ້ໂດຍສະຫະລັດ ແລະ ໄດ້ປະຕິເສດນັບຖືສາສະໜາຄຣິດສຕຽນ ເຊິ່ງເຂົາຖືວ່າເປັນສາສະໜາຂອງ ອາເມລິກາ. ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາຢູ່ໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ ທີ່ຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້ສ້າງຄວາມກົດດັນ ເພີ່ມເຕີມໃສ່ຊາວ ຄຣິດສຕຽນ, ລວມທັງຄອບຄົວ ແລະ ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຂົາເອງ.

ພາກ IV. ນະໂຍບາຍ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງລັດຖະບານສະຫະລັດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສະຖານທູດສະຫະລັດອາເມລິກາ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີພະນັກງານຂອງລັດຖະບານ ສຳລັບສິດເສລີພາບໃນ ການເຊື່ອຖືສາສະໜາ ແລະ ການປະຕິຮູບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ ສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ. ໃນການແລກປ່ຽນຢ່າງເປັນປົກກະຕິກັບກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ກົມ ສາສະໜາຂອງອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດ ໄດ້ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການສຳລັບ ການແກ້ໄຂວ່ອງໄວ ແລະ ເໝາະສົມກ່ຽວກັບການຈັບກຸມ, ຂົ່ມເຫັງ, ຫຼື ການຂົ່ມຂູ່ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ ຫຍຸ້ງຍາກ; ແລະ ແນວໂນ້ມໃນການຂົ່ມເຫັງສິດເສລີພາບການເຊື່ອຖືສາສະໜາ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສະຖານທູດຍັງໄດ້ຊຸກຍູ້ ລັດຖະບານ ຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສາສະໜາໃນແຂວງຕ່າງໆ, ລວມທັງການຖືກບັງຄັບ ກັກ ຂັງໜ່ວງໜ່ວງ, ການໃຫ້ຍ້າຍອອກຈາກບ້ານ, ການຂັບໄລ່ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ, ໂດຍສະເພາະການປ່ຽນໄປເຊື່ອຖືສາສະ ໜາໃໝ່. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດໄດ້ຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າກັບບັນດາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ.

ໃນເດືອນພຶດສະພາ ສະຖານທູດໄດ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກກົມສາສະໜາຂອງແນວລາວສ້າງຊາດເຂົ້າຮ່ວມ ແຜນງານໂຄງການກ່ຽວກັບ ເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖື, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ການຍອມຮັບທາງດ້ານສາສະໜາ ຢູ່ ອາເມລິກາເປັນເວລາສາມອາທິດ.

ສະຖານທູດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສະຖານທູດອື່ນໆ ໄດ້ພົບປະກັບບັນດາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ ແລະ ກຸ່ມສິ່ງເສີມເພື່ອແກ້ໄຂ ບັນຫາຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານສາສະໜາ. ເຈົ້າໜ້າອາຈຸໂສກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ໄດ້ພົບກັບຜູ້ນຳສາສະໜາຢູ່ ແຂວງຊຽງຂວາງ ເພື່ອເຂົ້າໃຈບັນຫາຂໍ້ຄົງຄ້າງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າປະເຊີນຢູ່ໃນລະດັບແຂວງ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດໄດ້ ປຶກສາຫາລືກັບບັນດາກຸ່ມສາສະໜາທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບລາຍງານ ການຈັບກຸມຜູ້ເຊື່ອຖືສາສະໜາ, ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສິນ ແລະ ລະເມີດສິດເສລີພາບການເຮັດ ນະມັດສະການທາງສາສະໜາ ໃນລະຫວ່າງການໄປຢ້ຽມຢາມແຂວງຫຼວງພະບາງ.